

Andakt kl. 12 - 2. april 2020. Bibeltekst: 1. kor. 13,13

Ved prest i St. Jakob, Øivin Rudolf Sønnesyn Berg

Vi er i fastetida. En tid hvor man opp igjennom kirkas historie har hatt tradisjon for å enten kutte ut noe eller gjøre noe annerledes enn til vanlig. Med formål om å øve seg i kjærlighet. Kjærlighet til skaperverket, til menneskene rundt seg, til Gud. Komme nærmere de virkelige skattene som finnes i et menneskets liv.

Dette er jo et vakkert mål – men samtidig ganske utfordrende: For hva betyr det i praksis, det å elske sin neste?

I de krevende tidene vi er i nå, finnes det også noen lyspunkt. Ett er at det er blitt krystallklart hvordan vi kan vise vår kjærlighet til menneskene rundt oss. Vi kan holde oss hjemme, vaske hendene, hoste i armhulen, holde avstand. Det er kjærlighet i praksis.

Og jeg må helt ærlig innrømme, at tross de skumle og vanskelige tidene, når jeg tar inn over meg hvor mye kjærlighet som utøves, hver eneste dag i Norge og verden nå, så fylles jeg med tro og håp. Tenk på hvor mange mennesker som nå gjør store og små offer, for å verne om den prosentandelen som er utsatt. Det er ikke en selvfølge at mange ofrer mye, for å ta vare på noen få. Mennesker de kanskje ikke kjenner engang!

En salmestrofe har falt inn i hodet mitt mange ganger de siste to ukene. «No stig vår song, vår takk til Gud, for nådens korte tid. Da skapte du vår vakne sjel, som lid når andre lid!». Tenk noe så rått, noe så magisk. At vi kan oppleve andres menneskers smerte som vår egen. Det er kjærlighetens magi. Rektor Humlesnurr, på magiskolen Galtvort i Harry Potter, han klassifiserer kjærligheten som den sterkeste formen for magi. Det er ikke vanskelig å skjønne hva han mener. For hva annet kunne skapt et fellesskap - et lag - som det vi er med på nå? Et lag som ofrer mye for å verne de få.

Jeg er stolt av å være med på laget som drives av kjærlighet. Tusenvis, millioner, av sjeler som lider når andre lider. Du kan si at jeg har jo ikke gjort så mye, jeg har jo bare sitti hjemme, hatt hjemmekontor, spilt mer dataspill enn vanlig. Men jeg har faktisk ofra noe av det kjæreste jeg har. Og jeg gleder meg vanvittig mye til å se vennene mine igjen, gi familien min en god klem, være fysisk tilstede i kirka og feire nattverd sammen med resten av gjengen i kirka vår.

Men frem til da er dette fasten jeg har valgt: Å vaske hender, holde meg hjemme og be for dem som lider og dem som hjelper. I troa på at Gud er kjærlighetens kilde, og der kjærlighet og barmhjertighet er – der er også Gud.

Amen